



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

AQUACONSULT spol. s.r.o., IČ: 47536209,
se sídlem Dr. Jánského 953, Černošice,
zastoupený advokátem JUDr. Milanem Zámeškou
se sídlem Radyňská 479/5, Plzeň,

proti

žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
se sídlem Vršovická 65, Praha 10,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2015, č. j. 84586/ENV/14;
2859/500/14,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Základ sporu

1. Žalobce je provozovatelem Čističky odpadních vod Dobřichovice (dále také jen jako „čistička odpadních vod“ nebo „ČOV“). Do trvalého provozu byla čistička odpadních vod uvedena rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 5. 12. 2005, č. j. Vod.235-1297/05/R-Kou, tímto rozhodnutím byl rovněž schválen Provozní řád pro trvalý provoz do 31. 12. 2015.
2. Při neohlášeném dozoru dne 5. 8. 2009 provedeného Českou inspekcí životního prostředí bylo zjištěno, že na hladině dosazovací nádrže byla silná vrstva kalu, třetí stupeň čištění - bubnosítový filtr byl mimo provoz.
3. Při neohlášeném dozoru dne 14. 8. 2009 provedeného Českou inspekcí životního prostředí bylo zjištěno, že na hladině dosazovací nádrže č. 4 byla velmi silná vrstva kalu, byl zjištěn odtok kalu do recipientu a při likvidaci vrstvy kalu na dosazovací nádrži došlo k dalšímu masivnímu úniku kalu do recipientu.
4. Při odběru vzorků prováděného pracovníkem vodohospodářské laboratoře dne 14. 9. 2009 bylo stanoveno množství vypouštěného N-NH_4^+ 45 mg/l.
5. Při odběru vzorků prováděného pracovníkem vodohospodářské laboratoře dne 19. 10. 2009 bylo stanoveno množství vypouštěného NL – nerozpuštěné látky sušené 105 °C 140 mg/l.
6. Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Praha, Oddělení ochrany vod (dále také jen jako „ČIŽIP“), ze dne 30. 3. 2010, č. j. ČIŽIP/41/OOV/SR01/0724287.003/10/PKU, byla žalobci:
 - a) **uložena pokuta ve výši 150 000 Kč** podle § 116 odst. 1 písm. b) a § 118 odst. 1, s přihlédnutím k odst. 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „vodní zákon“). Pokuta byla žalobci uložena za nedovolené vypouštění odpadních vod, kterého se dopustil tím, že ve vypouštěných odpadních vodách z čističky odpadních vod, byla ve dnech 14. 9. 2009 překročena nepřekročitelná hodnota „m“ pro ukazatel N-NH_4^+ (45 mg/l), ve vzorku ze dne 19. 10. 2009 byla překročena hodnota „m“ pro ukazatel NL (140 mg/l), které byly stanoveny rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 6. 11. 2007, č. j. ŽP/MEUC-039655/2007/V/Dvo-R. (výrok 1. rozhodnutí). V jednání žalobce Česká inspekce životního prostředí (dále též jako „správní orgán prvního stupně“) spatřovala **porušení povinnosti podle § 8 odst. 2 a podle § 38 odst. 3 vodního zákona.**
 - b) **uložena pokuta ve výši 100 000 Kč** a to podle § 116 odst. 1 písm. d) bod 49 a § 122 odst. 1 písm. c) s přihlédnutím k odst. 2 vodního zákona za to, že žalobce nedodržel schválený provozní řád vodního díla, tedy čističky odpadních vod Dobřichovice. Konkrétně při neohlášeném dozoru dne 5. 8. 2009 bylo zjištěno, že na hladině dosazovací nádrže byla silná vrstva kalu, třetí stupeň čištění - bubnosítový filtr byl mimo provoz. Při neohlášeném dozoru dne 14. 8. 2009 provedeného Českou inspekcí životního prostředí bylo zjištěno, že na hladině dosazovací nádrže č. 4 byla velmi silná vrstva kalu, byl zjištěn odtok kalu do recipientu a při likvidaci vrstvy kalu na dosazovací nádrži došlo k dalšímu masivnímu úniku kalu do recipientu. (výrok 2. rozhodnutí)
7. Správní orgán prvního stupně ve výroku 2. rozhodnutí konstatoval, že výše uvedené je v rozporu se schváleným provozním řádem (strana 15 - *Hladinu dosazovací nádrže je nutno udržovat bez plovoucích nečistot*, strana 7 - *Vyčištěná voda odtéká přes mikrosítový filtr na měrný Parshallův žlab a následně do recipientu*, strana 9 - *Pro docíštění odpadních vod a pro*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

snížení vypouštění znečištění je na odtoku osazen dočišťovací síťový mikrofiltr). Provozovatel 14. 8. 2009 nenahlásil ohrožení recipientu České inspekci životního prostředí ani vodoprávnímu úřadu, což je v rozporu se schváleným provozním řádem (*V případě možnosti ohrožení recipientu je nutno kontaktovat vodoprávní úřad a Českou inspekci životního prostředí*) v tomto jednání bylo spatřováno **porušení povinnosti podle § 59 odst. 1 písm. a) vodního zákona**.

8. Pod bodem 3. rozhodnutí bylo žalobci uloženo zaplatit náklady řízení.
9. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že toto rozhodnutí změnil ve výroku 1. a žalobci uložil pokutu ve výši 37 500 Kč za nedovolené vypouštění odpadních vod, kterého se žalobce dopustil tím, že ve vypouštěných odpadních vodách z čističky odpadních vod Dobřichovice byla dne 14. 9. 2009 překročena nepřekročitelná hodnota „m“ pro ukazatel N-NH₄⁺ (45 mg/l), která je stanovena rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 6. 11. 2007, č. j. ŽP/MEUC-039655/2007/V/Dvo-R. Nedovolené vypouštění odpadních vod bylo zjištěno na základě vzorků odebraných akreditovanou laboratoří Povodí Vltavy s. p. dne 14. 9. 2009. V jednání žalobce bylo spatřováno porušení povinnosti podle § 8 odst. 2 a podle § 38 odst. 3 vodního zákona.
10. Ve vztahu k výroku 2. a 3. ponechal rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nedotčené.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

11. Jak v podané žalobě uvedl, předcházející rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2010 bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2014, č. j. 5A 300/2010-58, po zrušení předchozího rozhodnutí žalovaný vydal nové rozhodnutí, kterým však rozhodl pouze ve vztahu k napadenému výroku 1. správního orgánu prvního stupně. Žalobce má za to, že tato skutečnost má za následek nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
12. Pokud jde o věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí, žalobce trval na tom, že i snížená pokuta ve výši 37 500 Kč je neúměrně vysoká a nepřiměřeně tvrdá, neboť jak již v předchozím podání uvedl, byla učiněna faktická opatření zamezující ohrožování či znečištění vod v inkriminovaném období ve značném rozsahu, přičemž žalovaný se ve svém rozhodnutí s těmito tvrzeními nevypořádal a nepřihlédl k nim. Žalobce má za to, že z hlediska rozsahu a nákladů na tato opatření by bylo možné uvažovat o liberačním důvodu podle § 125l odst. 3 zákona o vodách.
13. Žalobce vyjmenoval opatření, která učinil za účelem zamezení ohrožování či znečišťování, jde o řadu opatření, které deklarují snahu žalobce předmětnou čističku odpadních vod udržovat v řádném technickém stavu a provozu.
14. Žalobce konstatoval, že neměl být vůbec sankcionován za nedodržení schváleného provozního řádu vodního díla. Trval na tom, že schválený provozní řád porušen nebyl. Vysvětlil, že v době neohlášené kontroly dne 5. 8. 2009 byl mikrosíťový bubnový filtr mimo provoz z důvodu jeho čištění, protože došlo k jeho zanesení. Vyčištění filtrů je nezbytné pro řádný chod čističky.
15. Dále nesouhlasil se závěrem správního orgánu prvního stupně, že byly porušeny plachetky mikro síťového filtru z důvodu úniku kalů z dosazovací nádrže, což je podle žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nepodložená domněnka, kterou nepotvrdil ani výrobce filtrů v rámci vyřízení uplatněných reklamací. Žalobce nesouhlasil s tím, že byla zamítnuta správním orgánem prvního stupně jeho připomínka o tom, že reklamoval u dodavatele předmětnými mikrosítový bubnový filtr a že opravy probíhaly již od dubna roku 2009.

16. Podle zápisu sepsaného kontrolním orgánem dne 5. 8. 2009 z výústního objektu odtékala voda vizuálně čistá bez zápachu, z čehož vyplývá, že čištění tohoto filtru neovlivnilo negativně recipient.
17. Žalobce namítl, že správní orgán prvního stupně nekonkretizoval, který článek provozního řádu měl být činností žalobce porušen; v napadeném rozhodnutí žalovaný dovozuje, že byl porušen provozní řád, a to v bodech 7, 9 a 15, kde je však uveden jen popis zařízení a zmínka o mikrosítovém bubnovém filtru.
18. Při neohlášeném dozoru konaném správním orgánem dne 14. 8. 2009 byla zjištěna silná vrstva kalu, k tomu žalobce vysvětlil, že obsluhou čističky odpadních vod bylo zjištěno, že během nočních hodin došlo cizí osobou k uzavření kohoutu vratného kalu, přičemž tímto neoprávněným zásahem cizí osoby došlo k nárůstu kalu v kalovém prostoru dosazovací nádrže; tato skutečnost byla žalobcem oznámena i příslušnému oddělení PČR. Při odstranění tohoto kalu odčerpávání fekálním vozem došlo při manipulaci ke zviření jednotlivých vrstev dosazovací nádrže a masivnímu vyplavování kalů do odtoku. Před započítáním odčerpávání k takovému vyplavování kalů nedocházelo a z toho důvodu tato skutečnost nebyla hlášena jako havárie ihned po zjištění uzavření výše zmíněného kohoutu. Česká inspekce životního prostředí však byla bezprostředně po vzniku havarijního úniku kalu vzniklého při odčerpávání fekálním vozem na místě a vzorek potvrzení úniku tohoto kalu byl odebrán v přítomnosti České inspekce životního prostředí.
19. Žalobce dále odmítl závěr správního orgánu prvního stupně o tom, že laboratorní a řádné technologické sledování kalu začal jako provozovatel provádět až po kontrolách ve druhé polovině roku 2009. Vysvětlil, že v minulosti nebyly se stářím kalu žádné problémy, proto byla dostačující sedimentační zkouška aktivovaného kalu, která je prováděna denně.
20. Žalobce dále odmítl tvrzení správního orgánu prvního stupně o tom, že jako provozovatel nedostatečně věnuje pozornost množství kalu v systému, neboť pravidelný včasný odtah přebytečného kalu je prováděn na základě výsledků sedimentačních zkoušek a stanovené sušiny v kalu. K tomu žalobce uvedl, že množství kalu je v provozním řádu předmětné čističky odpadních vod pouze doporučené a i když je jeho množství zvýšené nemá to vliv na čistotu vypouštěných odpadních vod.
21. Pokud jde o další skutečnosti uvedené v rozhodnutí správní orgán prvního stupně, konkrétně že překročení N-NH_4^+ je důsledkem vysokého množství kalu v systému žalobce, žalobce konstatoval, že příčinou nemusí být vysoké množství kalu, neboť proces nitrifikace je nejcitlivějším proces v biologickém čištění odpadních vod, je velmi náchylný k jakýmkoliv změnám nejen v teplotě, koncentraci kyslíku a stáří kalu, ale také ke složení odpadní vody, přítomnosti toxických látek již v nízkých koncentracích či toxických produktů metabolických procesů či pouhé nepatrné změně pH. Žalobce trval na tom, že čistička odpadních vod je řádně odkalována a kyslíkový režim v aktivačních nádržích je regulována na optimální koncentrace kyslíku řídicím systémem dmychadel.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

22. Pokud jde o porušení provozního řádu, poukázal žalobce na to, že vylíčení rozhodných skutečností v napadených rozhodnutích nemá oporu v platném provozním řádu předmětné čističky odpadních vod a navíc v těchto rozhodnutích absentuje specifikace konkrétního článku provozního řádu, který nebyl dodržen respektive, který konkrétní článek měl být porušen, což je předpokladem pro uložení sankce. Žalobce uzavřel, že provozní řád vždy dodržoval a dodržuje a nic neporušil.
23. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. V úvodu svého vyjádření připustil, že ve výroku napadeného rozhodnutí absentuje část textu výroku „*ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje*“, která měla následovat za změnou rozhodnutí v rozsahu výroku číslo 1., nicméně z výrokové části uvedené na úvodní straně napadeného rozhodnutí zřetelně vyplývá, že předmětem odvolacího přezkumu byly všechny 3 napadené výroky. Žalobci nemohly vzniknout žádné pochybnosti o tom, jak bylo o jeho odvolání rozhodnuto.
24. Pokud jde o tvrzení o nepřiměřené tvrdosti a neúměrné výši uložené pokuty žalovaný uvedl, že pokuta byla uložena na základě § 125c odst. 1 písm. a) ve spojení s § 125c odst. 4 vodního zákona, přičemž horní hranice pokuty za tento správní delikt je stanovena ve výši 5 000 000 Kč uložena pokuta tedy představuje méně než 1 % z částky, která teoreticky mohla být žalobci uložena.
25. Výčet jednotlivých technických opatření, která žalobce v rámci provozu čističky odpadních vod provedl, nevyvrací závěr rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který provoz čističky označil za nedostatečný, ani splnění těchto opatření ze strany žalobce totiž nevede nutně k tomu, že čistička odpadních vod byla provozována řádně.
26. Tvrzení žalobce o tom, že neměl být sankcionován za porušení provozního řádu s ohledem na to, že mikrosítový bubnový filtr byl v době kontroly mimo provoz z důvodu jeho čištění, žalovaný označil za nedůvěryhodné a účelové s tím, že pokud by je připustil, mohl by provozovatel kdykoliv zdůvodnit, že zařízení ve sledovanou dobu nepracuje, právě tímto způsobem. Jak žalovaný uvedl, žalobce mohl své tvrzení spolehlivě doložit předložením deníku, do nějž je povinen zaznamenat údaje, které mají vliv na provoz čistírny, to však žalobce neučinil.
27. Tvrzení žalobce, že k vyplavení většího množství kalu do odtoku došlo až v návaznosti na odčerpání tohoto kalu fekálním vozem je v rozporu se zápisem z inspekčního šetření, ostatní námitky žalobce žalovaný nepokládá za relevantní s ohledem na zjištěné delikty a výši uložené sankce.

III.

Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze (dále též jen jako „městský soud“) přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobou uvedených žalobních bodů, jsa vázán skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
29. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, městský soud předně poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24 a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63). Zároveň judikatura dovodila, že nedostatečné odůvodnění správního rozhodnutí není důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné. Účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí totiž není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy. Klíčové tedy je, že soud může učinit úvahu o tom, zda je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006 - 36). O rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24).

30. Městský soud v Praze nejprve konstatuje, že k žalobě žalobce připojil neúplné rozhodnutí žalovaného, obsahující pouze liché stránky rozhodnutí. Z originálu rozhodnutí ze dne 23. 3. 2015, č. j. 84586/ENV/14; 2859/500/14, založeného ve správním spise a připojeného dokladu o doručení je zřejmé, že rozhodnutí bylo vytištěno oboustranně, bylo doručeno žalobci, avšak nelze ověřit, zda bylo žalobci doručeno plné znění rozhodnutí. S ohledem na žalobní argumentaci nicméně městský soud má za to, že žalobce měl k dispozici plnou verzi napadeného rozhodnutí a k připojení jen částečné verze k žalobě došlo omylem ze strany žalobce.
31. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2012, č. j. 2 As 30/2011 – 127, *„rozhodne-li odvolací orgán tak, že odvolání se zamítá (§ 90 odst. 5 správního řádu z roku 2004), avšak neuvede současně výslovně, že se rozhodnutí tímto odvoláním napadené potvrzuje, nemusí takové pochybení nutně vyvolat nezákonnost. Pokud v kontextu odůvodnění není pochyb o tom, že odvolací orgán vypořádal všechny odvolací námitky (tedy, že rozhodl o celém předmětu řízení), jde o výrok neúplný, nikoli však nutně nesrozumitelný. Je proto vždy nutné posoudit takové případy individuálně, tedy zda lze připustit rozumné pochybnosti o tom, jak bylo ve věci v odvolacím řízení rozhodnuto.“*
32. Městský soud v Praze má za to, že závěr vyplývající z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, byť se netýká zcela identické věci, lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc.
33. Z napadeného rozhodnutí se podává, že v jeho úvodu na první straně žalovaný shrnuje obsah rozhodnutí správního orgánu prvního stupně pod body 1., 2. a 3., následuje měnící výrok ve vztahu k výroku 1. prvostupňového rozhodnutí a poté již žalovaný přistoupil k jeho odůvodnění. Chybí výslovná citace § 90 odst. 5 správního řádu, tedy že: *„ve zbytku (v rozsahu v němž prvostupňové rozhodnutí není dotčeno změnou) se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje“*.

34. Z obsahu připojeného správního spisu vyplývá, že žalobce podal proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 30. 3. 2010, č. j. ČIŽIP/41/OOV/SR01/0724287.003/10/PKU, odvolání již dne 4. 5. 2010. O tomto odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 11. 2010, č. j. 1219/500/10; 49727/ENV/10, tak, že v úvodu shrnul obsah napadeného rozhodnutí v jeho výrocích 1. až 3. Napadené rozhodnutí změnil ve výroku 1., kdy uloženou pokutu snížil a současně výslovně rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu tak, že zbytek rozhodnutí potvrzuje.
35. Z činnosti městského soudu je známo, že proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu, o níž bylo rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2014, č. j. 5 A 300/2010-58. Rozhodnutí žalovaného Městský soud v Praze zrušil s tím, že žalovaný byl povinen vypořádat se v odůvodnění odvolacího rozhodnutí s otázkou, zda jednání, pro které byla žalobci uložena pokuta výrokem 1. a výrokem 2. rozhodnutí prvního stupně, vůbec lze postihnout jako nějaký správní delikt podle zákona o vodách ve znění od 1. 8. 2010, a pokud ano, zda postih za takový delikt není podle nového práva pro žalobce příznivější, než podle práva starého. Soud uvedl, že ustanovení čl. II. přechodná ustanovení, bod 8, zákona č. 150/2010 (jímž byl s účinností od 1. 8. 2010 zákon o vodách novelizován), které stanoví, že *řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů*, nemůže prolomit ústavní princip čl. 40 odst. 6 Listiny, neboť je lze chápat pouze v procesním, nikoli v hmotněprávním smyslu.
36. Žalovaný ve věci znovu rozhodl napadeným rozhodnutím. Z uvedeného vyplývá, že žalobci byl rozsah přezkumu rozhodnutí znám, rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Praha, Oddělení ochrany vod, ze dne 30. 3. 2010, č. j. ČIŽIP/41/OOV/SR01/0724287.003/10/PKU, bylo k odvolání žalobce přezkoumáváno dvakrát, prvé rozhodnutí o odvolání, obsahovalo výslovné rozhodnutí žalovaného o tom, že odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje ve vztahu k výroku 2. a 3. ve druhém, nyní přezkoumávaném rozhodnutí citace § 90 odst. 5 správního řádu chybí.
37. Z odůvodnění je však zřejmé, že žalovaný se zabýval odvoláním v plném rozsahu, tedy i ve vztahu k výroku 2. V záhlaví napadeného rozhodnutí popsal zjištěný skutkový stav, konstatoval, že pokuta byla uložena za nedodržení schváleného provozního řádu čističky odpadních vod, citoval příslušná zákonná ustanovení, s odvolacími námitkami se podrobně vypořádal na straně 12, 13 a 14 rozhodnutí. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jakými úvahami se řídil při stanovení výše pokuty, kdy v závěru konstatuje, že sankce je v případě části 2. výroku rozhodnutí přiměřená. Uvedené skutečnosti odůvodňují závěr, že napadené rozhodnutí, i přes vadu způsobenou absencí citace § 90 odst. 5 správního řádu není nepřezkoumatelné.
38. Městský soud v Praze pokládá prvou žalobní námitku za nedůvodnou, neboť o tom, jak žalovaný v odvolacím řízení ve věci rozhodl, nejsou pochyby.
39. Důvodná není ani námitka žalobce, že i snížená pokuta ve výši 37 500 Kč je neúměrně vysoká a nepřiměřeně tvrdá a to zejména s ohledem na rozsah opatření, které žalobce přijal s cílem čističku odpadních vod řádně provozovat.
40. Městský soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného, pokud jde o stanovení výše pokuty. Žalovaný správně uvážil, že pro žalobce je příznivější pozdější právní úprava a to vzhledem k výši možné sankce, která v předchozím znění § 116 odst. 1 písm. b) a § 118 odst. 1, s přihlédnutím k odst. 2 vodního zákona za nedovolené vypouštění odpadních vod (porušení

povinnosti stanovené v § 8 odst. 2 a v § 38 odst. 3 vodního zákona), umožňovala uložení pokuty v rozmezí 10 000 Kč až 10 000 000 Kč a § 125c odst. 4 vodního zákona v později platném znění pokutu do výše 5 000 000 Kč. Žalovaný správně postupoval při ukládání sankce podle úpravy pozdější.

41. Pokud jde o konkrétní výši uložené sankce, městský soud připomíná, že správní orgán musí přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele, aby se vyhnul uložení likvidační pokuty. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133, *„likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobila mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“*
42. V projednávané věci Městský soud v Praze neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by odůvodňovaly obavu, že uložená pokuta 37 500 Kč je pro žalobce likvidační.
43. Naopak platí, že *„aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. Odpovídající intenzita majetkové újmy bude v konkrétních případech záviset na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného deliktu. Ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě“*, jak je dále uvedeno v citovaném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.
44. Žalovaný se závažností spáchaného deliktu podrobně zabýval a dospěl k příslušným právním závěrům, na tom nemůže nic změnit ani žalobcem namítaný rozsah přijatých opatření směřujících k řádnému provozu čističky ani skutečnost, že žalobce čističku odpadních vod bez problémů provozuje již 10 let.
45. Povinnost provádět ve výrobě účinné úpravy vedoucí k hospodárnému využívání vodních zdrojů a zohledňující nejlepší dostupné technologie vyplývá pro žalobce již z § 5 odst. 2 vodního zákona, plnění zákonem uložené povinnosti nemůže vést k závěru, že žalobce nebude sankcionován za protiprávní jednání, kterého se dopustil.
46. Pokud jde o podmínky pro zastavení řízení, neshledal je městský soud za splněné.
47. Podle § 125l odst. 3 vodního zákona ve znění účinném do 30. 6. 2017, *Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností může na návrh pachatele správního deliktu zastavit správní řízení, jestliže pachatel správního deliktu přijme faktická opatření k odstranění následků porušení povinnosti, jakož i opatření zamezující dalšímu ohrožování nebo znečišťování podzemních nebo povrchových vod, a uložení pokuty by vzhledem k nákladům na učiněná opatření vedlo k nepřiměřené tvrdosti.*
48. Pro uváděný postup chybí již klíčová podmínka – návrh žalobce. Jak se podává ze správního spisu, žalobce se vyjádřil ke správnímu řízení ve smyslu § 39 správního řádu na výzvu České inspekce životního prostředí dne 18. 2. 2010, zastavení řízení nenavrhl. Technická opatření, která přijal k udržování bezproblémového chodu čističky, vyjmenoval v podaném odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, návrh na zastavení řízení i zde absentuje. Žalobce rovněž neuvedl a ani nedoložil, jaké jsou jeho majetkové

poměry. Jedině tak by správní orgán mohl učinit úvahu, zda by uložení pokuty vzhledem k nákladům na učiněná opatření vedlo k nepřiměřené tvrdosti.

49. Se správností rozhodnutí žalobce dále v podané žalobě polemizuje ve vztahu k provedeným měřením s tím, že sedimentační zkouška aktivovaného kalu byla prováděna denně, se stářím kalu nebyly na čističce odpadních vod nikdy problémy a překročení N-NH_4^+ nemuselo být způsobeno vysokým množstvím kalu. Žalobní námitka není důvodná.
50. Napadeným rozhodnutím byla žalobci uložena sankce za nedovolené vypuštění odpadních vod, kdy dne 14. 9. 2009 bylo zjištěno překročení nepřekročitelné hranice hodnoty „m“ pro ukazatel N-NH_4^+ .
51. Podle § 8 odst. 2 vodního zákona, *povolení k nakládání s vodami se vydává fyzickým nebo právnickým osobám k jejich žádosti. Fyzická nebo právnická osoba, která má platné povolení k nakládání s vodami podle odstavce 1 nebo podle předchozích předpisů (dále jen "oprávněný") je oprávněna nakládat s vodami v rozsahu a k účelu po dobu uvedenou v platném povolení.*
52. Podle § 38 odst. 3 vodního zákona, *kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování v souladu s podmínkami stanovenými v povolení k jejich vypouštění.*
53. Z obsahu správního spisu se podává, že rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 6. 11. 2007, č. j. ŽP/MEUC-039655/2007/V/Dvo-R, bylo povoleno vypouštění odpadních vod do řeky Berounky mimo jiné v množství a kvalitě N-NH_4^+ ukazatel m (mg/l) 30. Tato hodnota byla ve vzorku ze dne 14. 9. 2009 překročena o 50 %, kdy bylo zjištěno 45 mg/l.
54. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2005, čj. 11 Ca 175/2004-46, *„dodržování podmínek stanovených v rozhodnutí o povolení k vypouštění odpadních vod je jednou z povinností, kterou zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), tomu, kdo vypouští odpadní vody, určuje. Pokud tak nepostupuje, porušuje povinnosti stanovené vodním zákonem a vypouští odpadní vodu v rozporu s vodním zákonem, a proto jej lze postihnout podle § 116 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.“*
55. Městský soud v Praze v souladu s citovaným rozsudkem, jakož i rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2007, č. j. 8As 50/2005-72, dospěl k závěru, že každý, kdo vypouští odpadní vody do vod povrchových nebo podzemních, je povinen zajišťovat jejich zneškodňování v souladu s podmínkami stanovenými v povolení k jejich vypouštění.
56. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 2. 2007, č. j. 8As 50/2005-72, konstatuje, že: *„vodohospodářský orgán musí v souladu s citovanými zákonnými ustanoveními uložit pokutu vždy, když zjistí vypouštění znečištěných vod jiným než zákonem připuštěným způsobem. Správní uvážení se v takových případech týká pouze konkrétní výše ukládané pokuty, po zohlednění intenzity a okolností znečištění.“*
57. Městský soud v Praze dospěl k závěru, že v posuzované věci bylo odpovídajícím zákonným postupem zjištěno i prokázáno překročení povolené hodnoty „m“ o 50 %. Žalobce se tak dopustil vypouštění odpadních vod překračující nepřekročitelnou hranici hodnoty pro ukazatel N-NH_4^+ . Tím porušil povinnost vyplývající pro něj přímo z vodního zákona, jakož i stanovenou vydaným povolením Městského úřadu Černošice ze dne 6. 11. 2007, č. j. ŽP/MEUC-039655/2007/V/Dvo-R a v souladu s § 125c odst. 1 písm. a) mu byla za toto

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jednání uložena pokuta. Příčina překročení povolené hodnoty není pro posouzení věci rozhodná, podstatné je nedodržení podmínek stanovených v povolení k vypouštění.

58. Žalobní námitka směřující proti věcné správnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k výroku 2., rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a sice že žalobce neporušil schválený provozní řád je rovněž nedůvodná.
59. Podle § 116 odst. 1 písm. d) bod 49 vodního zákona ve znění účinném do 31. 7. 2010, *nejde-li o trestný čin, uloží Česká inspekce životního prostředí nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností pokutu podnikající fyzické osobě nebo právnické osobě (dále jen "povinná osoba"), která poruší další povinnosti tím, že nedodrží schválený manipulační, případně provozní řád vodního díla [§ 59 odst. 1 písm. a)].*
60. Podle § 59 odst. 1 písm. a) téhož zákona, *vlastník vodního díla je povinen dodržovat podmínky a povinnosti, za kterých bylo vodní dílo povoleno, zejména schválený manipulační, popřípadě provozní řád, a předkládat vodoprávnímu úřadu ke schválení návrh na jeho úpravu tak, aby byla v souladu s komplexním manipulačním řádem soustavy vodních nádrží; náležitosti manipulačních a provozních řádů stanoví Ministerstvo zemědělství vyhláškou.*
61. Podle obsahu provozního řádu ČOV Dobřichovice bod 4. 4. Charakteristika a popis ČOV str. 7, vyčištěná voda odtéká přes mikrosítový filtr na měrný Parshallův žlab a následně do recipientu. Pod bodem 4. 6. Přehled hlavních objektů ČOV, jejich návrhové parametry, základní strojní vybavení a funkce v rámci ČOV, je v oddílu VI. Mikrosítový filtr na str. 9 mimo jiné uvedeno: Pro dočištění odpadních vod a pro snížení vypouštění znečištění je na odtoku osazen dočišťovací sítový mikrofiltr. Pod bodem 5.2 Biologické čištění se na str. 15 uvádí: hladinu dosazovací nádrže je nutno udržovat bez plovoucích nečistot (vyloftovaný kal, tuky apod.). Pod bodem 11. Pokyny pro provoz a obsluhu při mimořádných situacích, je uloženo v případě možnosti ohrožení recipientu kontaktovat vodoprávní úřad a ČIŽIP.
62. Z obsahu připojeného správního spisu vyplývá, že inspekční šetření prováděla Česká inspekce životního prostředí na čističce odpadních vod dne 5. 8. 2009. Při šetření bylo mimo jiné zjištěno, že na hladině dosazovacích nádrží byla silná vrstva kalu, kal se nacházel i v odtokových kanálcích mezi nornou stěnou a přepadovou hranou. Třetí stupeň čištění – mikrosítový bubnový filtr byl mimo provoz, na pokyn ČIŽP byl uveden do provozu.
63. Ze zápisu z neohlášeného inspekčního šetření ze dne 14. 8. 2009, které bylo provedeno na základě telefonického ohlášení ČRS (pozn. Český rybářský svaz) se podává, že na hladině dosazovací nádrže č. 4 byla velmi silná vrstva kalu, byl zjištěn odtok kalu do recipientu a při likvidaci vrstvy kalu na dosazovací nádrži došlo k dalšímu masivnímu úniku kalu do recipientu. K tomu došlo pravděpodobně tak, že během noci nebyl uzavřen kohout vratného kalu. Obsluha událost nahlásila vedení firmy a policii ČR, skutečnost, že by událost byla nahlášena také vodoprávnímu úřadu a České inspekci životního prostředí ze spisového materiálu nevyplývá.
64. Z uvedených skutečností je zřejmé, že žalobce porušil povinnosti vyplývající provozního řádu, a sice udržovat hladinu dosazovací nádrže bez plovoucích nečistot, v obou případech byla zjištěna silná vrstva kalu. V případě šetření dne 5. 8. 2009 navíc nebyl v rozporu s provozním řádem v činnosti mikrosítový filtr.
65. Tvzení žalobce, že se tak stalo v důsledku odstávky filtru za účelem jeho vyčištění, neobstojí, neboť ze zápisu o místním šetření je zřejmé, že filtr byl uveden do provozu na

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pokyn pracovníka ČIŽIP. Nepochybně mohl a měl být uveden do provozu i bez takového pokynu.

66. Pro závěr, že žalobce porušil provozní řád je rozhodující přítomnost kalu na dosazovací nádrži. Skutečnost, že mikrosítový filtr byl mimo provoz je rovněž nesporná. Na tom nic nemění ani argumentace žalobce o poruchovosti filtru a jeho častých reklamách. V rozporu s provozním řádem žalobce rovněž nevyrozuměl vodoprávní úřad a Českou inspekci životního prostředí (pozn. v textu provozního řádu je pouze rukou dopsaná zmínka: „hlásili jsme“, avšak chybí tvrzení žalobce, kdo konkrétně, jakým způsobem a kdy měl takové hlášení učinit a absentující tvrzení není přirozeně ani dokládáno.
67. Městský soud v Praze uzavírá, že *„účelem předmětného § 59 odst. 1 písm. a) vodního zákona je bezesporu stanovení a vymezení podmínek provozu vodních děl. Povinnosti ukládané vlastníkům těchto vodních děl však musí nezbytně ctít základní zásady ochrany vod, které jsou uvedeny v § 1 odst. 1 vodního zákona“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2017, č. j. 7 As 168/2017 – 35). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2019, č. j. 4 As 308/2018 – 24, *„k naplnění objektivní stránky správního deliktu je nezbytné zabývat se otázkou, jestli je trestně relevantní následek důsledkem jednání podezřelého, nebo tomu tak vůbec není. V této souvislosti již Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 25. 11. 1994, sp. zn. 6 A 12/94, uvedl, že „[s]právní úřad se při rozhodování o povinnosti právnické osoby platit sankci za správní delikt v oboru práva veřejného (tzv. odpovědnost za správní delikt) řídí - nestanoví-li zákon výslovně něco jiného - obdobnými principy jako soud v oboru práva soukromého při rozhodování o jejich obecné odpovědnosti za škodu. Základním předpokladem pro uložení sankce tak bude zejména skutečnost, že poškození nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu nastalo provozní činností právnické osoby, nebo tehdy, jestliže tento důvod vznikl při činnosti právnické osoby, jednáním nebo opominutím osob, které právnická osoba k této činnosti použila. Odpovědnost za správní delikt má objektivní, a nikoli absolutní charakter; nejde tedy o odpovědnost za zavinění, ale ani o odpovědnost za výsledek.“*
68. Žalobní námitku směřující proti věcné správnosti výroku 2. Správního orgánu prvního stupně Městský soud v Praze pokládá za nedůvodnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

69. Jelikož žádnou ze žalobních námitek neshledal městský soud v Praze důvodnou, žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
70. O nákladech řízení soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl podle úspěchu ve věci. Ve věci plně úspěšnému žalovanému nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení, neboť nad rámec své úřední činnosti další náklady nevynaložil. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. listopadu 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu